

אריה קרמן (חיל הים) 15.7.2003

נולדתי בארץ, אני בן 65, יליד 1938, פברואר 1938. נולדתי באסותא אבל את ילדותי ביליתי בחולות בת-ים, בית וגן דאז. ב'56 רב"ט מ.א. 336191.

אריה: בי"ס עממי בבת-ים, אחר-כך בי"ס הימי בחיפה. בי"ס הימי בחיפה, עוד לא היה בעכו. בחיפה לא גמרתי, עבדתי על ספינת דיג קצת. בגיל 17 וחצי התגייסתי לצבא. הייתי כמעט שנה על הפריגטה אח"י יפת"ח ק' 28 מה שנקרא.

יורם: מה זה הק' הזה?

אריה: כנראה קרבי, מאד קרבי (באירוניה), הגיעו המשחתות, אני לא הייתי באנגליה עם המשחתות. המשחתות הגיעו אז, עברתי מהק' 28 באוגוסט לאח"י אילת.

יורם: באיזו שנה אוגוסט?

אריה: '56, התגייסתי ב-'55 כך שהייתי כמעט שנה בצבא אז. את ההמשך, שנה וחצי האחרות ביליתי באח"י אילת...

קודם כל לגבי שתי המשחתות האלו זה היה, מה זה, זה היה פאר הצי הישראלי שנקנו לאחר ייסורי תקציב נוראיים שהנהיגו בחיל הים, נקרא מבצע "צימוק". בזמנו מכרו כל מה שאפשר למכור, לא אכלו, לא היה צריך עשו ממש מבצע כזה, חיסכון, כדי שיהיה כסף לקנות את שתי המשחתות האלה שהיו ילידות מלחמת העולם השנייה. שיפוצים וכו', לעומת הכלים שהיו קודם בחיל הים, זה היה ממש "ארמדה" נוראית. אח"י יפו ואח"י אילת פקדו עליהם גם-כן פאר הפלי"ם. מנחם כהן זכרונו לברכה, שהיה פלי"מניק, איש ים פנטסטי, הוא פקד על אח"י אילת, ועל אח"י יפו פיקד יוחאי בין-נון המפורסם. עבדך הנאמן הגיע לשם באוגוסט, ממש משתאה למבצעות הנוראיות. תותחים ו... ולתותחים האנטי אוויריים ופצצות העומק, שמונה טורפדו שהיו לה, זה היה ממש חלום של כל ימאי. ושאני הגעתי יצאנו המון לים. היינו המון בים. כמעט שלא היינו בחופשה. והתפקיד היה ללוות אוניות רכש שהיינו פוגשים, בדרך כלל בסביבות יוון, והיינו מלווים אותם ארצה מפחד של התקפה, או סירות של חיל הים הסורי או חיל הים המצרי וכו'. זה היה עיני ממש. שכחתי להגיד לך שאני הייתי מכונאי. יותר מדויק, הייתי איש דודים, מסיק דודים ובשבילנו זה היה ממש עינוי כי היינו צריכים, המשחתות הרי הפליגו ככה בפול ספיד (full speed) זה היה 30 קשר. 30 קשר, בוא נגיד ככה גדול בסביבות ... 50 קמ"ש. היום אפילו מהירות מכובדת בים. בעוד שאנייט סוחר כזאתי מפליגה עשר, שמונה ככה. מהירויות כאלה זה היה עינוי עצום בשבילנו. משמרות על משמרות על משמרות. ככה ליווינו ואותם לחיפה והיינו חוזרים חזרה כדי ללוות או מתדלקים ומלווים אונייה אחרת. לא היינו בחופשה, לא ראינו את הבית בכלל בתקופה ההיא. חיפאים, איכשהו. כשהאונייה הייתה עוגנת בנמל, תוך תדלוק היו מקבלים כמה שעות חופשה. הם היו יכולים להגיע הביתה. אני לא זוכר מתי, יכול להיות שאני מערבב אבל נדמה לי שזה בהקשר לזה החליט מנחם, המפקד, שזה לא פר (fair) גם התל אביבים צריכים להיות בבית אבל אי אפשר לשחרר לחופשה כי גם היו המון כוננויות, אז הוא עשה מעשה פשוט

מאד, לקח את האוניה והביא אותה לתל אביב. נמל תל אביב עוד עבד אז. עגנו אותה מול הנמל ורק התל אביבים יצאו לחופשה. הגיע לנץ' (launch) סירת מנוע לקחת אותנו, חביבי, זה היה שמחה וששון. אה, לכמה שעות. חזרנו חזרה. אתנו נסעו אל האוניה, הפליגו שני שוטרים צבאיים. מה קרה? באמצע "מלביש" תפסו כמה חברה והכניסו אותם לכלא למעצר, באו לדווח לאוניה, אתה יודע, אנחנו העפנו אותם למים אני זוכר. אחר כך קפצו החברה' להוציא אותם פחדו שיהיה סיפור שלם, כל העניין, בכל אופן איכשהו השתיקו את זה. נסענו... פלוס איזה קצין ירדו ושחררו את החברה. אי אפשר היה להפליג בלעדך.

כל אחד היה... ופתאום... המתח כאילו גובר וכו'.

יורם: מתי?

אריה: לפני סיני. אנחנו כל הזמן בהפלגות. אפ אנד דאון (up and down).

יורם: במה זה התבטא שהמתח התגבר?

אריה: בכלל לא יוצאים גם אפילו שעה אחת. בדודים, והמכונות עובדות כל הזמן, האוניה בכוננות, אתה מרגיש את זה. המנועים בפעולה ויש כל הזמן צופים ואף אחד לא יוצא לחופש. ואף אחד לא... היו ימים שאף אחד לא יורד, האוניה עוגנת כן, ואף אחד לא יורד מהאוניה כי מיד מפליגים וכו'. וזה לא אימונים OK? רגילים לשהות בים הרבה ולהתאמן. זה לא אימונים, היה ברור שמשוה קורה. תראה, טרנזיסטורים לא היו אז, זה הכל משמועות פה ושם. לא הסבירו לנו כלום. אני זוכר יום אחד, ערב אחד, רב-החובל, אני נקרא לרב-החובל. הרס"ר מביא אותי לרב-החובל, אומר: "אתה תל אביבי", נכון, כן, "תראה, אנחנו צופים מצב חרום, צריכים לקרא למילואים. הנה, אני נותן לך כסף, אתה לוקח מונית ואתה נוסע לתל אביב בלילה. אתה קורא ל... חבילה של צווי קריאה... מילואימניקעס. המילואימניקעס שלנו לא ראו את האוניה בחיים שלהם. מאחר והאוניה, המשחתת הייתה חדשה, כל המילואימניקים היו אנשי... היו פריגטות, ז"א שהם לא ידעו בכלל... איפה המטבח באוניה. עם זה צריך להילחם יענו. הצוות היה מצומצם, הרבה השתחררו והסתמכו על... כדי להפעיל ארבעה תותחים על האוניה הצטרכו להסתמך על המילואים. טוב, אני נסעתי לתל אביב, אני זוכר שהסתובבתי זה בדרך כלל היה בשכונת התקווה, יפו, שכונת שפירא וכו'. כל הכלבים כמעט נשכו אותי, אני זוכר את זה, אבל היה בונוס בצד. אחרי שקראתי לכולם ככה לפנות בוקר הגעתי הביתה. התקלחתי, אמא עשתה לי ארוחה, היה טוב. זה היה הבונוס. נסעתי בטרמפים חזרה. היה לי כסף למונית רק לצד אחד. ניצלתי כל חמש דקות שאפשר היה. נסעתי. כולם הסתכלו עלי בקנאה גדולה איך זה הצלחתי להתחמק הביתה. זהו. ויצאנו לים לא ידענו כלום. אני זוכר שהדליקו את ה... הדלקנו שני דודים. כדי להפליג 30 קשר אתה צריך להדליק שני דודים באוניה זה משמרות מאומצות נורא. אין אף אחד שפנוי. אני הייתי במשמרת 4:00-12:00 אני זוכר גמרתי את המשמרת ב-4:00, הלכתי, עליתי לערסל, היינו ישנים בערסלים ובסביבות 5:00, הרמקול. בדרך כלל שנכנסים לקרב יש אזעקה. כולם "עמדות קרב, עמדות קרב" וכל אחד יודע את מקומו כל אחד רץ מהר ואז מנחם, רב-החובל, היה אישיות, החליט שיש זמן. במקום לעשות פניקה אז הוא יעלה את החברה' לעמדות קרב בצורה מסודרת, לא

באזעקה. אף אחד לא תקף אותנו. ואני זוכר שהוא דיבר ברמקול, באינטרקום, כן, של כל הספינה. "כאן המפקד", סיפר שאנחנו נמצאים במלחמה ושאנויה מצרית הפגיזה את חיפה ושאנחנו רודפים אחריה כדי לתפוס אותה ומה שהוא אמר אני זוכר, שהוא מקווה שכל אחד ימלא את תפקידו ושאחר כך הסתבר לי שנלסון כבר אמר את זה, שהייתה אמרה מפורסמת של נלסון. הוא כנראה ידע. מה שאני זוכר, אני רכסתי את הנעליים באותו זמן כששמעתי את הקריאה הזו. ועד היום אני אזכור את זה ש"כל אחד ימלא את תפקידו כראוי" וזה, אני החלטתי שאני צריך לרכוס את הנעליים כמו שצריך, עם כל החורים, כי אנחנו יוצאים למלחמה. אני זוכר את זה טוב מאד. זהו, ירדתי לדוד.

את סיפור האיבריהם אל אוואל אתה מכיר? אתה רוצה אותו? אני אספר לך. מה שקרה זה שאנויה מצרית... בכל אופן.

יורם: איך שאתה אוהב, מה שתגיד. אני יודע שהפגיזה איזה 200 פגזים את חיפה שאני מבין שזה פגזים של 40 מ"מ?

אריה: לא פגזי שטח א"4.

יורם: אה 120 מ"מ, רציני. הסתובבה והסתלקה התחילו לרדוף אחריה היא הייתה קצת מהירה.

אריה: לא, לא, לא, בסוף מטוסים גם ירו.

אריה: מה שהיה שם שהיא ירדה לחיפה. הים היה מלא עם אוניות אז כי הייתה המתיחות, האמריקאים היו, הרוסים היו, מי לא היה? הצרפתים היו כולם והם נסעו בעקבות איזה שיירה של אוניות אחרות. כשהגיעו לחיפה ירדו פנימה, נכנסו פנימה למפרץ וזיהו אותם כאויב אבל לא ידעו ש... בקיצור התחילו להפגז שם, לא פגעו בשום דבר, פגעו ברציפים קצת, ליד מורדי הגטאות פגעו קצת, עמדה אוניה צרפתית פן-קארס פן, לא זוכר, לא פן... לא זוכר, אוניית מלחמה צרפתית עמדה, עגנה במפרץ והיא פתחה באש עליה.

הסתלקה, האוניה הצרפתית לא רדפה משהו. היא הסתלקה והפליגה מערבה לתוך הים. 25 קשר בערך. אנחנו קבלנו הודעה בסביבות 4 ומשהו שקורה והפלגנו לכיוון שלה. היא לא ידעה. זה היה מצב כזה (מראה עם הידיים) מצב התנגשות בה. ברגע שנתקלנו בה היה... היה אה... ניסיון לזהות אותה ז"א פנס איתות, כן? יש קוד כזה ווט שיפ? (what ship?) זה נקרא (what ship) זהה את עצמך. במקום לזהות את עצמה היא שואלת אותנו what ship. בינתיים אנחנו מפליגים ב-30 קשר. הים רתח, אין, אנחנו what ship, הוא what ship בוסף אומרים אנא איזראלי שיפ Israeli Ship Jaffa, Eilat War Ship. הם שואלים אותנו where going. ניסו למשוך זמן אז זה היה ברור. אז פתחנו באש. הוא מיד פתח חזרה נמשך הרדיפה והירי במקביל, אתה יודע. נמשך כמעט שעה וחצי. לנו הייתה עדיפות במהירות ובטווח. זאת הייתה משחתת בריטית מסוג האנט (Hunt?) היא חטפה כמה פגיעות. בין השאר בדודים שם. בדוד אחד היא האטה את המהירות וניסתה להתחמק. בשלב מסוים הגיע חיל אוויר ירד עליה פעם אחת, רקטה אחת פגעה גם כן,

אחרי כמה זמן, דגל לבן. זה לא היה מובן לנו. לא היה ברור מה זה כי זה לא מקובל בקרב ימי, אין דבר כזה, עכשיו מה אני, זה כבר אני. אני הייתי בדוד. הייתי באוניה, הייתי חדש כמו שאתה מבין, הייתי על פריגטות לפני זה. עליתי על האוניה הייתי, חודשיים וחצי לפני הקרב הזה. התפקיד שלי בדוד היה מאד חשוב: להשגיח על מכוון-המים של הדוד.

יורם: מה זה, קיטור?

אריה: קיטור, מה זה תשעה מבערים, זה משהו, זה, משחתת זה ארבעים אלף כוח סוס, טורבינות, וזה מין תחנת כוח קטנה יש לה שני דודים ענקיים שנמצאים במשהו כמו המשטח הזה ולחץ אוויר בפנים. תשעה ברנרים יורקי-אש פנימה זה דבר רעש אדיר וחם אתה יודע, אז למעלה על אצטבה כזאת, קומה שניה של זה, זה חם. יש מכוון-מים שאתה רואה אם הדוד לא חס וחלילה מאבד מים. בדרך כלל כל מי שמתעסק ממש, יש עלייה בדרגה. רבי-סמלים, סמלים, כל המומחים. רבי-טוראים, טוראים עושים דברים פחות חשובים.

אז אני הייתי התפקיד שלי היה שום דבר, להסתכל על המכוון. מצד שני, בגלל זה, בכל הזדמנות אמרו לי, אריה, תעלה למעלה, תראה מה קורה, תספר לנו. המסכנים למטה לא רואים כלום, רק שומעים את התותחים. זה מרעיד את כל האוניה. אתה לא יודע כלום מה קורה. אז הבנוס שלי היה שהיו שולחים אותי למעלה לראות, שאני אראה מה קורה ושאני אבוא לספר להם.

יורם: אז ראית!

אריה: בהפסקות. בקרב ימי אתה לא רואה כלום. רחוק איזה נקודה, שפיצים כאלה של פגזים על המים, זה הכל. אתה לא מבין.

יורם: מאיזה מרחקים זה?

אריה תשעה אלפים (9000) יארד.

יורם: 9 ק"מ, יארד זה בערך 1 מ'.

אריה: כן 9000 יארד, עשרת אלפים יארד, שש מאות פגז ירו שתי האוניות, פגעו שלוש ועד היום אומרים שמי שהכריע אותה זה היה חיל-האוויר. לקחו לנו את כל התהילה. טוב, תראה, בתקופה שלי חיל-הים זה היה חיל-האמבטיה זה היה, הדרגה שלו הייתה דרגה אחת גבוהה ממשטרה צבאית. גם-כן לא תמיד. דיין חשב שזה בכלל מיותר, כל הסיפור הזה. צריך שייטת 13 וזהו. כל השאר חבל על הזמן. לא היה, חיל הים לא הוכיח לא שום עשייה בתקופה ההיא, שום דבר ככה שברגע שרק מטוסים היו באוויר ברור היה שחיל האוויר, אין מה לעשות, דרך אגב, אני רוצה להגיד לך שאחרי זה הבינו חיל האוויר שצריכים להתאמן עם חיל הים כדי להתאמן איך תוקפים אוניה בים. ואני אומר לך, הייתי באימונים האלה. הם לא פגעו אף פעם. קשה נורא לפגוע בכלי שייט. אז, עזוב עכשיו עם כל ה... בכל אופן גררנו אותה, קודם כל איך זה היה, מה שהיה הלאה, אחרי שהיא נכנעה, שדגל לבן, התקרבו. ה"יפו" חפתה ואנחנו התקרבו יותר. הורדנו סירת מנוע עם צוות השתלטות כזה שהיו עם "סטנים" ואקדח ודברים כאלה עם כמה מכונאים. המראה

היה שהים היה זרוע עם כל מיני, עם מלחים מצרים שנטשו את האוניה, סירות הצלה הפוכות, מראה כזה, הים היה שקט, הים היה, בוקר כזה ו... השתלטו על האוניה ואת כל המלחים המצרים העלו על האוניה שלנו. הושיבו אותם, אני זוכר, ככה בישיבה מזרחית על סיפון החרטום ואנחנו שכבר מהבוקר השכם, עבדנו מי שהיה במשמרות עוד לפני זה, לא טעם ולא שתי כלום, לא אכל ולא שתי כלום, נאלץ היה לחכות כי מנחם כהן החליט שקודם השבויים יאכלו. אני זוכר את זה איך שהתורני-מטבח הביאו לחרטום קפה וסנדוויצ'ים ונתנו להם לאכול ואנחנו חיכנו. זה היה על טהרת הג'נטלמניות. טוב, אנחנו גוררים אותה ל... גוררים את האיברהים לזה, ל... לקרבת הנמל ומחוץ לנמל יצאה תג, אתה יודע מה זה תג? גוררת, גוררת אזרחית.

יורם: תג זה ראשי תיבות?

אריה: זה מילה ימית. ככה זה נקרא. זה גוררת. לא חשוב. העברנו אליה, הם הכניסו את האיברהים ל... אנחנו לא נכנסנו לנמל. נדמה לי שאפילו היה אז, כל הזמן היה חשש מהתקפת אוויר. זה גם היה. אני זוכר שמיד איך שהעברנו את ה... לא הרבה זמן אחרי זה מיד יצאנו לים עוד פעם. ואני אגיד לך גם לאיפה יצאנו. זה גם היה סיפור שאף אחד לא מכיר. לפני זה אני רוצה להגיד לך בהמשך הסיפור של הימאים המצרים. נהרגו שם איזה שלושה, נפצעו קצת, רב-החובל שלהם קיבל איזה רסיס ביד אבל זה לא היה נורא. לא היה שם טבח נוראי למזלנו. אצלנו היה אחד, מכונאי, שנכנסו אחר כך לנמל כעבור יום או יומיים. עם, אה, סליחה, מה שכן מנחם עשה אני זוכר במו עיני שהוא לוקח מטאטא קושר את זה לתורן ומעלה את זה, הוא בעצמו עשה את זה. כל הטקסים זה על הסיפון. מה שאני זוכר גם, שאחד המכונאים עמד על הסיפון היה לו תחבושת כזאת על המצח זה מה זה עשה התרגשות אדירה בנמל. חשבו "יא אללה" מה קרה. נפל לו מפתח שבדי בראש. מהזעזועים מישהו השאיר את זה שם למעלה ונפל. זה הפצוע של "אח"י אילת". מי שניסתה, מי שהייתה אתנו מהתחלה עוד לפני שפגשנו באיברהים אל אוואל, שיצאה אתנו לים לסיור הייתה "אח"י מזנק" פריגטה שלא הייתה מסוגלת להפליג במהירות כזאת, עזבנו אותה והתקלנו את המרדף, אבל הם ניסו בכל זאת משהו לעשות אז התפוצץ שם איזה צינור קיטור ואחד מהחברים שלי נכווה, נכווה קשות. אבל הוא לא היה, לא היו ב... הם הגיעו אחר כל הסיפור. פשוט, בכל אופן, השבויים יורדים. אז אנחנו מעבירים את האיברהים לגוררת כמו שאמרתי. ומופיעה, מופיע כזה ברג' גדול, זה מין דוברת גדולה כזו בשביל לקחת הרבה אנשים. כשמורידים את השבויים, כבר על הברג' יש משטרה, משטרה אזרחית, כן? ברגע שכף רגלם של המצרים נגעו בדוברת, הם חטפו מכות. אני זוכר, זה כל כך, מצד אחד אנחנו לא אוכלים, נותנים, אתה יודע, רק המשטרה, רק תפשה אותם, חטפו מכות. אתה יודע, כל אחד שירד, טראח, סטירה.

יורם: יש לך מושג למה?

אריה: סתם אכזריות... שום סיבה. תמיד עושים את אותה... , מי שהיה עושה את זה, זה מין אכזריות, זה אין שום סיבה.

יורם: זה לא שהייתה איזו התפרקות בעקבות...

אריה: מה קרה? כלום.... טוב, תראה, כל הזמן מדינת ישראל נמצאת במצב כזה.

יורם: ממה שאני שומע, שמעתי דברים יותר נוראיים.

אריה: לא ראיתי את זה כמעט בחיילים הלוחמים בחיילים בקו הראשון לא, תמיד יש חריג אבל לא קרה, זה אף פעם לא קרה. אף פעם. אני מגזים אבל אף פעם זה לא היה נהוג. מי שהיה עושה את זה בדרך כלל, והייתי בהרבה מלחמות, זה תמיד הטבחים, מ"צ, אתה יודע, כל אלה שבאים בגל השני, שלא ירו כדור אחד, שלא הסתכנו בכלל. אני אומר לך מתוך ידיעה וראיה... (עד שלום הגליל), מי שהיה עושה את זה בדרך כלל היו גם כאלה ש... אבל זה מיעוט שבמיעוט. להיפך.

יורם: מתי הגעת הביתה?

אריה: אחר כך. עכשיו: אנחנו מיד יוצאים לים, מיד יוצאים לים. בינג, טראח, אזעקה, כולם לעמדות-קרב, מה קרב? מפליגים לעזה. אנחנו הולכים שמה, נדמה לי שזה היה או עזה או רפיח. זה אנחנו מפליגים לשם ואני זוכר שאני רואה טירה עומדת בים, כבר לא זוכר איזה זה נושאת מטוסים אמריקאית אותנו לנו שהם אזרחים. גו אווי (go away) הם עושים לנו, אנחנו עשינו "אחורה פנה" והסתלקנו. אבל מה שכן, בלילה אנחנו ליווינו את ה"ז'אן דארק", "ז'אן בארט"? איך קראו לה, לא זוכר, אונית מלחמה צרפתית, ליווינו אותה, נפגשנו אתה בלילה, הדר, עמי הדר, קצין המודיעין שלנו, ירד בלילה בסירה עלה עליה והם עגנו מול רפיח והפגזו את... ואנחנו הסתובבנו סביב פטרול כזה של אתה יודע. שמע, היה להם תותחים של איזה "15", כל מטח, כל הים התיכון רעד זה היה משהו! אני זוכר איזה הבהקים בחיים שלנו אנחנו לא ראינו דבר כזה. עשו מסדר ירי עם תותח מספר אחד. ירי פגזים אבל אני מבין שלא פגעו בשום דבר בסוף... הם לא פגעו, הם לא פגעו בשום דבר, סתם עשה, נדמה לי שנפל ליד איזה מפקדות שלנו אבל הם השתתפו בצורה פעילה ב... זה מה שאני בערך זוכר ואחר כך כמובן אנחנו שהגענו לנמל נורא עיצבן אותנו שכל מי שהיה בנמל, היו הרבה שהיו בנמל, שלא היו על האוניות, עלו על האיבריהם אל אוואל, לקחו סיגריות אמריקאיות ושלל, אנחנו שום דבר. אחר כך סבלנו ממנה סבל כי הייתה ידיעה שהמצרים רוצים להטביע אותה. היינו צריכים לשמור עליה כל הזמן. זה היה ממש סיפור שלם שהיינו צריכים... עשינו סביבה פטרולים וכל מיני דברים כאלה עד שהפליגה בזכות עצמה כ"אח"י חיפה".

יורם: אז מה היה אחר כך שהגעת הביתה?

אריה: הגענו הביתה אחרי ש... לא זוכר כבר, אני קשה לי למקם... באתי הביתה, אתה יודע זה לא היה ביג דיל (big deal) אני כמעט גם ככה לא הייתי בבית.

יורם: מה לא סיפרת שאתה...

אריה: אני אומר לך זה נשאר עם טעם מר בגלל שמיד אמרו שזה המטוסים. אתה מבין, היו צריכים, ישר היינו צריכים פה להסביר. אני זוכר... אני לא זוכר שזה היה איזשהו נושא, אה... לא זוכר שזה היה נושא שכל כך, אני לא זוכר את זה, אני לא זוכר שזה נשאר אצלי בתור משהו, אני אומר לך, אני נורא התאכזבתי,

זה לא כמו בסרטים, אתה לא רואה כמעט את המטרה, רואה שפריצים פה, שפריצים שם, אתה יודע זה לא איזשהו קרב.

יורם: איך מכוונים שם?

אריה: הכיוון היה די משוכלל, כיוון רדאר כזה. כל התותחים יורים יחד. הזעזועים, פלטות, חלודה, אבק יש שם. כולם יחד, כל התותחים יורים יחד במכוון, יש על הגשר יש כזה צריח שם יושב קצין ה... הוא יורה עם כפתור. יש לו בקרה שכל התותחים טעונים, נמצאים "על" והוא לוחץ. כל אחד אחד, כולם יחד. תראה, קרבות ימיים הם פחות או יותר באותה טקטיקה של נלסון. האוניות מפליגות במקביל כדי שתוכלנה לנצל את כל התותחים שלהן כן? מפליגות ויורות. מי שפוגע פוגע, מרחקים גדולים, כן... בדרך כלל משחתות לא נכנסות לקרב אבל בשבילנו זו הייתה אונית מערכה.